

РЕШЕНИЕ

№ 2911

гр. София, 14.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова

при участието на секретаря МАЯ ГЕОРГИЕВА и при участието на прокурора МАЛИНОВА, като разгледа дело номер **3303** по описа за **2011** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба, вх. № 8490 от 21.04.2011 г. по описа на Административен съд – С. град и вх. № 11571 от 30.03.2011 г. по описа на С районен съд, подадена от “К. – Н. – 90” Е., със седалище и адрес на управление гр. С., ул. Б, представлявано от управителя П Р, чрез адв. Т В. от САК със съдебен адрес гр. С., Б. В Л № 82 А, ап. 3 срещу Решение от 27.09.2010 г. по НАХД 1701/2010 г. по описа на СРС, НО, 17 – ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-2300887 от 16.11.2009г., издадено от инж. Г Д Милчин на длъжност директор на Д. "И. по труда" - С област, с което на касатора е наложено административно наказание ‘имууществена санкция’ в размер на 10 000/десет хиляди лева/ за нарушение на чл. 6 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /ДВ бр.37/2004г/.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна

жалба от наказаното лице, с която се иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което се отмени. Касаторът твърди, че е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на НП като в него веднъж е посочено, че е допуснал административното нарушение в качеството на възложил, а след това е наказан в качеството му на работодател. В хода на съдебното производство редовно призован, не се явява, представлява се от адв. В., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът редовно призован не се явява, представлява се от юрк. И, който оспорва жалбата и предлага да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Представителят на С градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна и като такава предлага да не се уважава.

Административен съд С. – град, 2 – ри касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: При извършена проверка на 25.09.2009г. на строителен обект: три халета за алуминиева и ПВС дограма и обслужваща сграда в имоти 308011, 308012, 308013, 308014, 308015, 309006, 309007, 309008, с. Челопечене, гр. С., на който „К. Н. 90"Е. е възложител и на 29.09.2009г. в Д. „И. по труда" Софийска област-гр.С., Б. В. №6 за приключване на проверката по документи е установено, че „К. Н. 90" Е. в качеството му на възложител не е изпълнил задължението си, като не изисква спазването на правилата и нормите по ЗБУТ от строителите и е допуснал небезопасни срещу падане от височина контури на етажни плочи на административната сграда, пропадане в канализационни и ревизионни шахти, наличие на външни лица на обекта. Нарушението е констатирано към момента на проверката на 25.09.2009г. на горепосочения строителен обект. На 29.09.2009г. е съставен акт за установяване на административно нарушение №23-2300887 от главен инспектор при Д"ИТ" -С област инж. Г П К. На 16.11.2009г. срещу жалбоподателя е съставено обжалваното наказателно постановление въз основа на акта за установяване на административно нарушение, с което е наложено административно наказание "Имуществена санкция" за посоченото в АУАН нарушение.

За да потвърди обжалваното НП, въззивният съд е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, изразяващи се в ограничаване на правната възможност да разбере за какво е наказан.

Касационната жалба, подадена от председателя на НАП е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява основателна. При така описаната фактическа обстановка настоящият състав несподеля напълно констатациите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, поради което е неправилно е потвърдил издаденото наказателното постановление.

Съдът споделя твърдението в касационната жалба, че въззивното решение е неправилно и незаконосъобразно и че безспорно не е доказано извършеното нарушение от страна на жалбоподателя.

Настоящата касационна инстанция не споделя доводите изложени в касационната жалба, че решението на районния съд се базирало на предположения. Районния съд е постановил своето решение въз основа на всички доказателства събрани по делото, като е изложил подробни мотиви, кои доказателства кредитира, за да потвърди процесното наказателно постановление. Следва да се отбележи, че фактите установени от административнонаказващия орган не се презюмират за верни и същия следва по безспорен начин да докаже твърденията изложени в наказателното постановление.

Действително представените от страна на „К. – Н. - 90” Е. документи представляват частни такива именно, поради което същите са ценени от страна на СРС в съвкупност с останали събран по делото доказателствен материал, включително и свидетелските показания на А. Неоснователно същите не са кредитирани от въззивната инстанция, предвид тяхната служебна ангажираност с жалбоподателя, са неоснователни. По същия начин са налице тесни служебни правоотношения и на актосъставителя и административно наказващия орган, но това само по себе си не е основание да се поставят под съмнение тези показания. Свидетелите дават своите показания под страх от наказателна отговорност, като освен това няма доказателства, че същите са заинтересовани от изхода на делото.

В същото време, в обжалваното наказателно постановление има неяснота по отношение на факта, в какво качество е ангажирана административно-наказателната отговорност на „К. – Н. - 90” Е., тъй като се твърди първоначално, че това става в качеството му на възложител, а след това – в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 10 от ДР на Наредба № 2.

В допълнителните разпоредби на Наредба № 2 има легално определение, както за работодател, така и за възложител, а субект на нарушението на чл.

6 от Наредба № 2 може да бъде само възложител или упълномощено от него лице. Доколкото е налице разминаване в посочването на качеството на лицето привлечено под административнонаказателна отговорност, е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила от страна на наказващия орган, отразило се на правото на защита на лицето, поради което правилно процесното наказателно постановление е отменено.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено и да се отмени НП.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 2 от АПК, Административен съд С. – град, 2 – ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 04.12.2010 г., постановеното по НАХД № 10677 от 2010 г. на С районен съд, НК, 15 състав и вместо него **ПОСТАНОВЯВА** **ОТМЕНЯ** наказателно постановление № 23-2300887 от 16.11.2009г., издадено от инж. Г Д Милчин на длъжност директор на Д. "И. по труда" - С област, с което на касатора е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 10 000/десет хиляди лева/ за нарушение на чл. 6 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /ДВ бр.37/2004г/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.